

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: PE-5C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622201331
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3622201331.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: A. B. nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX A.- C. D., občan SR, právne zastúpeného: A. E., advokát so sídlom Novomestského 1322/16, 957 04 Bánovce nad Bebravou IČO:31 142 371 proti žalovanej: Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava IČO: 00 166 481, o zaplatenie sumy 1425,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1425,82 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1425,82 eur od 06.08.2022 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1425,82eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1425,82 eur od 06.08.2022 do zaplatenia a trov konania na tom základe, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Partizánske, Obvodné oddelenie PZ Partizánske uznesením ČVS: ORP- 210/PE-PE-2016 zo dňa 24.05.2017 podľa § 206 ods.1 Tr. por. vzniesol žalobcovi obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. d/ Tr. zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske uznesením sťažnosť podanú žalobcom proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol. Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal na žalobcu pod sp. zn. Pv337/16/3305-65 dňa 05.06.2018 obžalobu. Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 1T/34/2018-250 zo dňa 21.11.2018 podľa § 280 ods.2 Tr. por. postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/14/2019-260 zo dňa 18.06.2019 podľa § 194 ods.1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 1T/34/2018-250 zo dňa 21.11.2018 podľa § 280 ods.2 Tr. por. postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/14/2019-260 zo dňa 18.06.2019 podľa § 194 ods.1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020 podľa § 280 ods.2 Tr. por. opätovne postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na

prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním pod sp.zn. Pv337/16/3305-104 zo dňa 04.01.2021. Následne Krajský súd v Trenčíne uznesením sp.zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022 podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodná. Uznesenie Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2022.V trestnom konaní bol žalobca nútený vyhľadať právnu pomoc, pričom si zvolil za obhajcu advokáta A. E. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Novomestského 1322/16. V príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia žalobcovi a následným nezákonným postupom vznikla žalobcovi škoda vo výške 1425,82 eur, ktorá predstavuje vynaložené náklady na obhajobu advokátom A. E. vzniknuté v predmetnom konaní. O predbežné prerokovanie vzniknutého nároku na náhradu škody žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal žalovanú žiadosťou zo dňa 25.05.2022. Generálna prokuratúra SR Bratislava listom sp. zn. VI/4 Gc 54/22/1000-7 zo dňa 04.08.2022 žalobcovi oznámila, že jeho žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody bola ako nedôvodná odmietnutá.

2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, zástupcu žalovanej, oboznámením sa s obsahom uznesenia o vznesení obvinenia OR PZ Partizánske, Obvodného odd. PZ zo dňa 24.05.2017 č.l.5-7 spisu, sťažnosti žalobcu proti tomuto uzneseniu č.l.8-9 spisu, obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. PV 337/16/3305-65 zo dňa 05.06.2018 č.l.10spisu, uznesenia Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018-250 zo dňa 21.11.2018 č.l.11-13 spisu, sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 18.01.2019 proti tomuto uzneseniu č.l.14-15 spisu, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/14/2019-260 zo dňa 18.06.2019 č.l.16-18 spisu, uznesenia Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020 č.l.19-23 spisu, sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 04.01.2021 proti uzneseniu č.l.24-25 spisu, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022 č.l.26-28 spisu, žiadosti žalobcu zo dňa 25.05.2022 adresovanej Generálnej prokuratúre SR o predbežné prerokovanie nároku vrátane výpočtu škody 29-30 spisu, vyúčtovanie odmeny advokáta č.l.31-32, výpisov z účtu č.l.33-37 spisu, stanoviska Generálnej prokuratúry SR k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobcu č.l.38-39 spisu, výzvy žalovanej na vyjadrenie č.l.63 spisu, vyjadrenia žalovanej k žalobe zo dňa 25.11.2022 č.l.68-71 spisu, výzvy žalobcu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej č.l.75 spisu, vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovanej č.l.79spisu, výzvy žalovanej na vyjadrenie č.l.84 spisu, vyjadrenia žalovanej č.l.88spisu, pripojeného trestného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018, pripojeného priestupkového spisu Okresného úradu Prievidza sp. zn. OU-PD-OVVS-2022/021362-002a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

3. Žalovaná k žalobe v písomnom vyjadrení zo dňa 25.11.2022 uviedla, že pri osvedčení nároku na náhradu škody musia byť preukázané všetky atribúty zodpovednosti za škodu tak, že musí byť preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy alebo musí byť jasne preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy alebo musí byť jednoznačne preukázaný nesprávny úradný postup verejnej správy alebo musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, tiež musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť vo vzťahu k vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy, musia byť tiež splnené atribúty vzniku zodpovednosti štátu za vznik uplatneného nároku. Musí byť jednoznačne preukázané, že v príčinnej súvislosti buď v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, ktoré pre nezákonnosť bolo zrušené, došlo k zásahu do osobnostných práv poškodeného a v dôsledku čoho by v priamej príčinnej súvislosti vznikol poškodenému nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Nepostačuje iba pravdepodobný záver a splnenie niektorej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu resp. vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy. Žalovaná je presvedčená, že orgány činné v trestnom konaní, teda polícia, vyšetrovateľ a prokurátor konali v predmetnej trestnej veci v súlade so zákonom a svojimi povinnosťami v zmysle Trestného poriadku. Žiadne rozhodnutie v danej veci nebolo zrušené ani zmenené. V prejednávanej veci uznesením o začatí trestného stíhania a uznesením o vznesení obvinenia vydané orgánmi činnými v trestnom konaní voči žalovanej boli splnené všetky zákonné predpoklady, z ktorého dôvodu existovala na základe vykonaného dokazovania v trestnom konaní pravdepodobnosť spáchania tam definovaného skutku žalobcom, ktorý sa však až v priebehu vedeného trestného konania pred súdom napokon nepotvrdil. Vydanými uzneseniami zo strany orgánov činných

v trestnom konaní nedošlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého pre vznesenie obvinenia žalobcu podľa zákona ako aj podľa vyššie uvedeného rozsudku ESLP vo veci Lavrechov proti Českej republike postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou. Poukázala nato, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby osoba, ktorá sa preukázateľne dopustila protispoločenského konania, ktorého posúdenie závažnosti závisí iba od subjektívneho názoru bola akýmkoľvek spôsobom odškodnená. Zmyslom právnej úpravy obsiahnutej v zákona č. 514/2003 Z. z. nie je odškodňovať osoby, ktoré sa stíhaného skutku dopustili a trestné konanie bolo skončené z iných dôvodov. Opačný výklad smerujúci k priznaniu práva na náhradu škody len s poukazom na zastavenie trestného stíhania, oslobodenie spod obžaloby a princíp prezumpcie nevinu celkom zjavne protirečí zmysle a systematike zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho uplatňovanie v praxi by mohlo viesť k odškodňovaniu páchatel'ov protispoločenských činov, čo by bolo v priamom rozpore s dobrými mravmi ako aj zásadou ex iniuria ius non oritur/ z bezprávia nemôže vzniknúť právo/. V danej veci nie je splnená základná podmienka – existencia nesprávneho úradného postupu a existencia nezákonného rozhodnutia zo strany žalovanej, preto žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, odboru všeobecnej vnútornej správy sp .zn. OU- PD-OVVS-2022/021362-002 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pritom konanie o priestupkoch je potrebné chápať ako " trestné správne konanie", ktorého predmetom je rozhodovanie o vine a sankcii za priestupok. Do sféry trestného práva spadajú všetky delikty, za ktoré páchatel'om hrozia tresty, ktorých cieľom je odstrašovať od ich ďalšieho páchania a ktoré zvyčajne pozostávajú z pokút. Relatívny nedostatok závažnosti trestu, ktorý prichádza pri správnom delikte do úvahy, nemôže zbaviť delikt jeho vrodeneho trestného charakteru. Zásadu ne bis in idem resp. právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát možno v zmysle čl.4 Protokolu vzťahovať tak na činy patriace podľa slovenského právneho poriadku medzi trestné činy, ako aj na činy patriace medzi priestupky/ resp. správne delikty/ a to vo všetkých kombináciách, ktoré medzi nimi prichádzajú do úvahy. Zmyslom právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 514/2003 Z. z. nie je odškodňovať osoby, ktoré sa stíhaného skutku dopustili. Opačný výklad smerujúci v týchto prípadoch k priznaniu práva na náhradu škody len s poukazom na zastavenie trestného stíhania, oslobodenie spod obžaloby a princíp prezumpcie nevinu, celkom zjavne protirečí zmyslu a systematike zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho uplatňovanie v praxi by mohlo viesť k odškodňovaniu páchatel'ov protispoločenských činov čo by bolo v priamom rozpore s dobrými mravmi ako aj so zásadou, že z bezprávia nemôže vzniknúť právo.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná navrhuje žalobu zamietnuť, keďže neexistuje právny titul pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2002 Z. z. Orgány činné v trestnom konaní – polícia, vyšetrovateľ a prokurátor konali v trestnej veci proti žalobcovi pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. d/ Tr. zákona v súlade so zákonom a svojimi povinnosťami a žiadne vo veci vydané rozhodnutie nebolo zrušené ani zmenené. Môžu existovať prípady dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu, ktoré pred súdom vyústia do odsúdenia, pričom to, že z dôvodu relatívneho nedostatku závažnosti trestu/ pokarhania /, ktorým bol žalobcovi uložený v správnom konaní za priestupok proti občianskemu spolužitiu nemôže zbaviť deliktu jeho vrodeneho trestného charakteru, pričom by bolo v rozpore s dobrými mravmi , aby osoba, ktorá sa dopustila protispoločenského konania bola akýmkoľvek spôsobom odškodnená. Zmyslom právnej úpravy v zákone č. 514/2003 Z. z. nie je odškodňovať osoby, ktoré sa stíhaného skutku dopustili a trestné konanie bolo skončené z iných dôvodov. V prvom rade žalovaná poukazuje na rozhodnutia súdov, ktoré sú už rozhodovacou praxou prelomené a používa ich účelovo, ktoré sú dávno prelomené, keďže konštatovanie o ich obsahu vytrháva z celkového kontextu rozhodnutia vid' rozhodnutie ESLP vo veci Lavrechov proti Českej republike. Náhrada škody podľa § 514/2003 Z. z. je náhradou škody založenou na objektívnom princípe bez zreteľa na subjektívne zavinenie. Pre vznik nároku na náhradu škody podľa tohto zákona je úplne bez právneho významu, či orgány činné v trestnom konaní v súvislosti s vydaním uznesenia o vznesení obvinenia resp. s rozhodovaním o sťažnosti proti takémuto uzneseniu postupovali alebo nepostupovali v súlade s procesnými ustanoveniami Trestného poriadku/ civilný súd napokon ani nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní z hľadiska predpisov hmotného práva/, pričom je dlhé roky prejudikované, že pre priznanie nároku na náhradu škody podľa uvedeného zákona má oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm. a/, b/, c/ Tr. por., ale aj rozhodnutie o postúpení veci /vid' rozsudok NS SR sp .zn. 4Cdo 54/2011 z 30.01.2012/ rovnaký dopad ako zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia v súvislosti s vydaním ktorého vznikla škoda, pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Škoda spočívajúca v preukázateľne vynaložených nákladoch na obhajobu by

prítom nebola vznikla, ak by konanie žalobcu bolo správne právne posúdené ako priestupok bez toho, aby mu bolo vznesené obvinenie pre trestný čin, preto argument, že priznanie takejto škody je v rozpore s dobrými mravmi je úplne evidentne nesprávny.

4. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Partizánske, Obvodné oddelenie PZ Partizánske uznesením ČVS: ORP- 210/PE-PE-2016 zo dňa 24.05.2017 podľa § 206 ods.1 Tr. por. vznesol žalobcovi obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. d/ Tr. zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske uznesením sťažnosť podanú žalobcom proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol. Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal na žalobcu pod sp. zn. Pv337/16/3305-65 dňa 05.06.2018 obžalobu. Z trestného spisu Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/34/2018 súd zistil, že Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 1T/34/2018-250 zo dňa 21.11.2018 podľa § 280 ods.2 Tr. por. postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/14/2019-260 zo dňa 18.06.2019 podľa § 194 ods.1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 1T/34/2018-250 zo dňa 21.11.2018 podľa § 280 ods.2 Tr. por. postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/14/2019-260 zo dňa 18.06.2019 podľa § 194 ods.1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020, ktoré podľa § 280 ods.2 Tr. por. opätovne postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním pod sp. zn. Pv337/16/3305-104 zo dňa 04.01.2021. Následne Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022 podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodná. Uznesenie Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2022. V trestnom konaní bol žalobca nútený vyhľadať právnu pomoc, pričom si zvolil za obhajcu advokáta A. E. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Novomestského 1322/16. V trestnom konaní bola vec postúpená priestupkovému orgánu, teda bolo zistené, že skutok pre ktorý bolo žalobcovi vznesené obvinenie nie je trestným činom, ale priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu, v opačnom prípade, by žalobcovi škoda spočívajúca v trovách trestného konania, ktoré žalobca vynaložil na obhajobu nebola vznikla. Z pripojeného priestupkového spisu Okresného úradu v Prievidzi, odboru všeobecnej vnútornej správy súd zistil, že rozhodnutím sp. zn. OU-PD-OVVS-2022/021362-002 zo dňa 31.05.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.06.2022 bol v zmysle § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bol žalobca uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na tom skutkovom základe, že dňa 29.04.2016 v čase okolo 16,15 hod v meste Partizánske časť Veľké Bielice na ul. Víťazná pred bránou rodinného domu č. 379/69 pri preberaní maloletého dieťaťa vulgárne nadával F. F. slovami „bastard“, teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním a bolo mu uložené pokarhanie.

5. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spočívajúci z trov obhajoby, ktoré mu vznikli v trestnom konaní tým, že si zvolil obhajcu A. E., ktorý ho v trestnom konaní zastupoval pred Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 1T/34/2018 v celkovej výške 1425,82eur, pričom žalobca v konaní preukázal, že uplatnené trovy konania obhajcovi zaplatil čo mal súd za preukázané výpismi z účtu obhajcu v celkovej výške 1433,63 eur, z ktorej si žalobca uplatnil sumu 1425,82 eur

6. Žalobca požiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom stanovisko bolo negatívne a žiadosť žalobcu na náhradu škody bola posúdená ako nedôvodná odmietnutá, preto žalobca uplatnil

svoj nárok na súde a zároveň sa domáhal aj zákonného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení výsledku predbežného prerokovania nároku teda od 06.08.2022 do zaplatenia.

7. Podľa § 3 ods.1 písm. a/, b/,c/, d/, ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

8. Podľa § 4 ods.1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov orgán konajúci v mene štátu. Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

9. Podľa § 5 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

10. Podľa § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

11. Podľa § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

12. Podľa § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

13. Podľa § 17 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Podľa § 18 ods.1, ods.3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

15. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že nárok žalobcu je podaný v celom rozsahu dôvodne. Pasívna vecná legitímácia žalovanej je daná v zmysle § 4 ods.1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. V danom prípade bolo trestné konanie skončené právoplatne uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020, ktoré podľa § 280 ods.2 Tr. por. opätovne postúpil trestnú vec žalobcu Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom proti tomuto uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním pod sp. zn. Pv337/16/3305-104 zo dňa 04.01.2021. Následne Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022 podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodná. Uznesenie Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/34/2018-337 zo dňa 23.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/9/2021-357 zo dňa 10.02.2022 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2022, teda v trestnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že nejde o trestný čin – prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1, písm. a/, ods.2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. a/ Trestného zákona, ale ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona č. 372/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, teda uznesenie o vznesení obvinenia v zmysle § 206 ods.1 Tr. por. zo dňa 24.05.2017 pod sp. zn. ČVS: ORP-210/PE/PE-2016 proti ktorému podal žalobca v zákonnej lehote sťažnosť ktorú prokurátor zamietol nemalo byť vôbec vydané, teda ide o nezákonné rozhodnutie. Žalobca si riadne podal v zmysle § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. žiadosť o predbežné prerokovanie nároku Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a jeho žiadosť bola ako nedôvodná odmietnutá, preto si uplatnil svoj nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla v trestnom konaní pozostávajúca z trov obhajoby svojho obhajcu A. E., ktoré by inak neboli vznikli na súde. Súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku vychádzal z doterajšej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít a to najmä z uznesenia NS SR sp. zn. 4MCdo/15/2009 podľa ktorého základným predpokladom zodpovednosti za škodu v zmysle § 6 ods.1 prvá veta zákona je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Podľa názoru NS SR v uvedenom uznesení nestačí vychádzať len z jazykového znenia tohto ustanovenia, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teologický. Z hľadiska systematického výkladu objasňujúceho obsah právnej normy vo vzájomných súvislostiach s inými právnymi normami možno dospieť k záveru, že pokiaľ ustanovenie § 18 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. je umiestnené vo štvrtjej časti označenej ako spoločné ustanovenia, prichádza do úvahy jeho praktické uplatnenie, teda zahrnutie trov konania, ktoré vznikli v konaní, v ktorom bola vec postúpená inému orgánu do náhrady škody aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorej podmienky upravuje § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. NS SR v citovanom uznesení vychádzal z ústavnoprávneho nároku jednotlivca zakotveného v čl.46 ods.3 Ústavy Slovenskej republiky na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ale aj z článku 1ods.1 Ústavy SR z princípu materiálneho právneho štátu, keď štát musí niesť zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť a na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný zasahujúci do základných práv. V danom prípade treba vychádzať z toho, že žalobca prečin, ktorý mu bol kladený za vinu v uznesení o vznesení obvinenia nespáchal a že sa podozrenie o trestnom konaní nepotvrdilo, teda trestné stíhanie voči nemu nemalo byť ani začaté, teda ide o nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, teda dôležitý je neskorší výsledok trestného konania. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.01.2012 sp. zn. 4Cdo54/2011, podľa ktorého súdna judikatúra dovodila, že zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, aby každá majetková ujma, spôsobená nesprávnym a nezákonným zásahom štátu bola odčinená, pričom rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je to, že v danom prípade žalobca skutok, ktorý mu bol kladený za vinu v uznesení o vznesení obvinenia nespáchal, teda v zmysle § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. dospel súd prvého stupňa zhodne s uznesením NS SR z 30.01.2012 sp. zn. 4Cdo 54/2011 k záveru, že aj postúpenie veci inému orgánu v danom prípade Okresnému úradu Prievidza odboru všeobecnej vnútornej správy na priestupok má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Teda podľa názoru súdu prvého stupňa základ nároku je daný a opodstatnený. Ide o objektívnu zodpovednosť za škodu bez ohľadu na zavinenie.

16. Po vyriešení horeuvedenej otázky, že základ nároku je daný sa súd zaoberal dôvodnosťou a výškou žalobcovi spôsobenej škody v zmysle § 18 ods.3 zákona č. 514/2003 Z .z., keď skutočnú škodu predstavujú trovy obhajoby žalobcu v trestnom konaní, ktoré reálne vynaložil a zaplatil svojmu obhajcovi, ktorého si zvolil a ktoré by pokiaľ by bol žalobca právoplatne odsúdený za skutok pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie vôbec nevznikli čo predstavuje skutočnú škodu žalobcu v zmysle § 18 ods.3 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca v konaní preukázal pripojenými výpismi z účtu č.l.33-36 spisu, že zaplatil obhajcovi za úkony trestného konania pod sp. zn. 1T/34/2018 sumu 1433,63 eur /14.07.2017 v sume 247,50 eur, 03.10.2017 v sume 45,57 eur 12.03.2018 v sume 129,06 eur, 12.04.2018 v sume 80 eur, 03.10.2019 v sume 200 eur, 13.06.2019 v sume 91,50 eur, 19.04.2022 v sume 100 eur, 29.04.2022 v sume 540 eur / z toho si žalobca uplatnil sumu 1425,82 eur v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z .z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tarifná odmena za úkony právnej služby / roky 2017,2018, 2019/ : prevzatie a príprava obhajoby zo dňa 13.07. 2017 v sume 65,08 eur, výsluch poškodeného F. na OO PZ TO dňa 20.09.2017 od 13,30 hod -15,00 hod v sume 65,08 eur, výsluch svedkyne F. na OO PZ TO dňa 20.09.2017 od 15,05 hod-16,00 hod v sume 65,08 eur, preštudovanie spisu na OR PZ Partizánske dňa 01.03.2018 v sume 67 eur, výsluch svedka B. a preštudovanie spisu na OR PZ Partizánske dňa 06.04.2018 v sume 67 eur , účasť na HP na Okresnom súde Partizánske 03.10.2018 od 08,00hod -12,15 hod. v sume 134 eur, účasť na HP na Okresnom súde Partizánske dňa 21.11.2018 od 12,15 hod do 14,40 hod v sume 134 eur, vyjadrenie k sťažnosti prokurátora vo veci samej zo dňa 07.06.2019 v sume 69,91 eur, účasť na HP na Okresnom súde Partizánske dňa06.11.2019 v sume 71,50 eur, účasť na HP na Okresnom súde Partizánske dňa 29.07.2020 v sume 73,66 eur, účasť na HP na Okresnom súde Partizánske dňa 23.09.2020 v sume 73,66 eur, vyjadrenie k sťažnosti prokurátora vo veci samej z 25.01.2021 v sume 76,75 eur spolu v sume 962,72 eur. Režijný paušál / rok 2017,2018,2019,2020,2021/: 2 úkony v roku 2017 = 2x 8,84 eur = 17,68 eur, 4 úkony v roku 2018 = 4x9,21 eur =36,84 eur, 2 úkony v roku 2019=2x9,80 eur =19,60 eur, 2úkony v roku 2020 =2x 10,62 eur =21,24 eur, 1 úkon v roku 2021=1x10,87 eur = 10,87 eur spolu 106,23 eur. Náhrada hotových výdavkov / rok 2017,2018,2019,2020= dňa 20.09.2017, cesta Bánovce nad Bebravou-Topoľčany a späť /60km/, náhrada za spotrebované PH =0,66x60 kmx1,185 eur /l= 4,69 eur, paušálna náhrada za kilometer jazdy /0,183 eur x 60 km/ = 10,98 eur. 7x /dňa 01.03.2018, 06.04.2018, 03.10.2018, 21.11.2018, 06.11.2019, 29.07.2020, 23.09.2020 cesta Bánovce nad Bebravou- Partizánske a späť /46 km/. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty 7x/0,066 x46 km x 46km x 1,185 eur /l=25,18 eur, paušálna náhrada za kilometer jazdy 4x/0,183eur x 46 km /=33,67 eur, paušálna náhrada za kilometer jazdy 3x/0,193 eur x 46 km/=26,63 eur spolu 101,15 eur. Náhrada za stratu času / rok 2017,2018,2019,2020/: 2x polhodina rok 2017 =2x14,73 eur =29,46 eur, 8x polhodiny rok 2018 t .j. 8x15,35 eur = 122,80 eur, 2x polhodina rok 2019 =2x16,33 eur =32,66 eur, 4x polhodina rok 2020 =4x17,70 eur =70,80 eur spolu 255,72 eur. Celkom 962,72+106,23+101,15+255,72 eur spolu 1425,82eur. Súd mal preukázané, že žalobcovi vznikli trovy obhajoby spolu vo výške 1425,82eur, ktoré predstavujú účelne vynaložené náklady na trovy obhajoby obhajcu A. E. v trestnom konaní, teda skutočnú škodu žalobcu, preto súd nároku žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Okrem istiny priznal súd žalobcovi aj 5% úrok z omeškania ročne odo dňa nasledujúceho po doručení odmietnutia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku odmietnutia nároku, ktorá bola doručená 05.08.2022 t.j. od 06.08.2022 do zaplatenia podľa § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. 0% ECB+ 5 percentuálnych bodov čo je 5% ročne. Súd stanovil lehotu na zaplatenie nároku do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

17. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore plne úspešný súd priznal proti žalovanej plnú náhradu trov konania vo výške 100%. o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.